

΄Ανδρέας νὰ τοῦ ποιήσῃ τῆς θανῆς τὰ πρέποντα ώς ἔθος χριστιανοῖς καὶ / ¹⁹ ἀφοῦ δώσει ὁ ρηθεὶς κὺρος Νικόλαος τέλος τοῦ τῆδε βίου τότε ὁ ρηθεὶς σὲρ Ἀνδρέας / ²⁰ νὰ ἔχῃ τελείαν ἔξουσίαν εἰς τὰ ἄνωθεν, πωλήσει, χαρίσει καὶ τὰ ἔξῆς. Ἀλληλογία μέ / ²¹ σοθεν αὐτῶν τὸ μέρος τὸ μὴ στέργον πρὸς τὴν δουκικὴν καὶ αὐθεντικὴν ἡμῶν κόρτην / ²² ὑπέρπυρα ρ' καὶ εἰς τὸ μέρος δμοίως. Καὶ οὕτως ἔμειναν καὶ τὰ δύο μέρη εὐχαριστημένα. / ²³ Υπὸ μαρτυρίας κύρῳ Λοΐση τοῦ Σιμοῦ καὶ κύρῳ Δημητρίου Σπάτα. / ²⁴ Ἐγὼ πρωτοπαπᾶς Φίλιππος ὁ Κατωβαρόης νοτάριος παρακληθεὶς ἔγραψα.

362

Αρραβωνητικό συναλλαγμα

φ. 91β'

† ,αφε' ἡμέρᾳ ἐσχάτη τοῦ Αὔγουστου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Κύρῳ Βασίλειος ὁ Βασιλάκης ἀπὸ χωρίον τῶν Καρουσάδων ἀπὸ / ² ἐνὸς μέρους διὰ μέρος τῆς θυγατρὸς αὐτοῦ ὀνόματι Ἀντωνίας καὶ κύρῳ Θεόδωρος ὁ Ράφτης ἀ / ³ πὸ χωρίον τοῦ Ζυγοῦ ἀπὸ ἑτέρου μέρους διὰ μέρος τοῦ Νικολάου, παρόντων κύρῳ Νικολάου / ⁴ καὶ Ἀντωνίας, τὰ δύο μέρη σωματικῶς παρόντες ὡμολόγησαν καὶ εἶπον ὅτι ἴσιάσθη / ⁵ σαν περὶ ἀρραβωνητικοῦ συναλλάγματος, καθὼς κελεύει ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλη / ⁶ σία. Καὶ γὰρ ὁ προρρηθεὶς κύρῳ Βασίλειος ὁ Βασιλάκης, ἔταξεν νὰ δώσῃ καὶ ἔδωσεν τὴν θυγατέραν του / ⁷ τὴν Ἀντωνία εἰς γυναικαν τοῦ Νικολάου, υἱοῦ τοῦ ρηθέντος κύρῳ Θεοδώρου τοῦ Ράφτη, / ⁸ καθὼς δρίζουν οἱ θεῖοι νόμοι καὶ ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, νὰ ἔλθῃ ὁ ρηθεὶς Νικόλαος ἐσώ / ⁹ γαμπρὸς εἰς τὸ δσπίτιον τοῦ προειρημένου κύρῳ Βασιλείου Βασιλάκη καὶ νὰ δώσῃ ὁ ρηθεὶς κύρῳ / ¹⁰ Βασίλειος τῆς θυγατρὸς Ἀντωνίας τὸ τρίτον ἀπὸ τὰ παντοῖα αὐτοῦ πράγματα, κινητά, ἀ / ¹¹ κίνητα καὶ αὐτοκίνητα, καὶ τὸ τρίτον ὁ ρηθεὶς Βασίλειος μὲ τὴν σύμβιον αὐτοῦ Χρουσῆν / ¹² καὶ τὸ τρίτον ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀναστάσης καὶ τὸ ρηθὲν τρίτον, δποὺ ἐκράτησεν ὁ ρηθεὶς κύρῳ Βασίλειος / ¹³ διὰ λόγου του, νὰ τὸ ἔχῃ ἔως τέλους ζωῆς αὐτοῦ καὶ ἀν ὁ Θεὸς πέμψῃ καὶ ἔλθῃ ὁ υἱὸς αὐτοῦ Ἀνα[<]στά[>] / ¹⁴ σης νὰ ἔχῃ τὸ ἡμισὸν ἀπὸ δλα καὶ ἀν τὸ ριζικὸν οὐδὲν θέλῃ ὅτι νὰ ἔλθῃ ἀποτύ / ¹⁵ χοντος τοῦ ἄνωθεν Βασιλείου καὶ τῆς σύμβιος αὐτοῦ Χρουσῆς, νὰ μένουν δλα τῆς θυγατερὸς αὐτῶν / ¹⁶ Ἀντωνίας, σὺν τὰ τὸ βάρος αὐτῶν. Μὲ τοιούτην συμφωνίαν καὶ τρόπον ὅτι ἀπὸ τὴν σή / ¹⁷ μερον καὶ ἐμπροσθεν ὁ ρηθεὶς Νικόλαος νὰ τιμᾷ τ(ὸν) εἰρημέν(ον) Βασίλειον καὶ Χρουσῆν / ¹⁸ ώς γονεῖς αὐτοῦ καὶ δουλεύειν καὶ κυβερνᾶ αὐτοὺς μὲ τὰ ἀγαθὰ αὐτῶν πράγματα / ¹⁹ πιστὰ καὶ ἀληθινά, ἔξ ὅσον ἡ δύναμις αὐτοῦ, καὶ νὰ κατοικῇ δμοῦ μετ' αὐτοὺς εἰς τὸ / ²⁰ δσπίτιον τοῦ ρηθέντος Βασιλείου καὶ ἀπὸ εἴ τι κάμουν καὶ ἡποκτήσουν ἀπὸ τὴν / ²¹ σήμερον καὶ ἐμπροσθεν νὰ ἔχῃ ὁ ρηθεὶς κύρῳ Βασίλειος

ο Ράφτης τὸ ἡμισὸν ἐλεύθερον. / ²² Καὶ γὰρ ὁ ρηθεὶς Θεόδωρος ὁ Ράφτης ἔταξεν
νὰ δώσῃ καὶ ἔδωσεν τὸν υἱὸν αὐτοῦ Νικόλαον ἀνὴρ τῆς εἰρημέ / ²³ νης Ἀντωνίας,
καθὼς κελεύει ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ ἐκκλησία, καὶ νὰ τὸν δώσῃ καὶ ἀπὸ τὴν καρ / ²⁴
ποφορὰν τοῦ νῦν ἔτους τὸ ἀδελφομοίριν του. Καὶ οὕτως ἐσυναρέσθησαν / ²⁵
ἀμφότερα τὰ μέρη καὶ ἔδωσάν τους καὶ τὴν εὐχήν τους καὶ ἔμειναν εὐχαριστημένοι
καὶ / ²⁶ παρευθὺς ἔδωσαν χεῖρας κατ' ἐνώπιον παπὰ κὺρο Φιλίππου Ἐριχιώτη καὶ
κύρο Κων / ²⁷ σταντῆ Λώμη μαρτύρων.

363

Πώληση

φ. 92α*

II' Εβγάλθη κόπια δμοιαll

† .αφε' ἡμέρᾳ ἐσχάτη τοῦ Αὐγούστου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Κυρα-Ἐλένη ἡ
συμβία τοῦ κύρο Στεφάνου τοῦ Κοντογεώρ / ² γη ἀπὸ χωρίον τῶν Βελονάδων σωμα-
τικῶς παροῦσα ὥμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἐπώ / ³ λησεν καὶ σωματικῶς διὰ τοῦ πα-
ρόντος ἐγγράφου ἐπαρέδωσεν πρὸς τὸν Παῦλον τὸν / ⁴ Κούδα ἀπὸ χωρίον τῶν
Καρουσάδων καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους / ⁵ καὶ διαδόχους ἀπὸ
τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰώνα τὸν ἄπαντα, ὅλον τὸ ἀμπέλιον / ⁶ ληγάτον αὐτῆς,
όποιον ἐστὶν εἰς τὸ χωρίον τῶν Καρουσάδων, πλησίον ἀμπέλιον Βασι / ⁷ λείου τοῦ
Βασιλάκη, πλησίον ἔτερον ἀμπέλιον, ἢνπερ κρατεῖ ὁ ρηθεὶς Βασίλειος τοῦ Ἀ / ⁸
γίου Νικολάου καὶ τοῦ ρηθέντος Παύλου καὶ Σταματοῦς τῆς Βασιλάκαινας. Ἀκομὴ
τοῦ / ⁹ ἐπώλησεν ἔτερον κομμάτι ἀμπέλι ληγάτον αὐτῆς εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, πλη-
σίον ἀ / ¹⁰ μπέλιον κύρο Θεοδώρου Βοντιτζιάνου, ἐλεύθερα, πάντη ἐλεύθερα ἀπὸ
παν / ¹¹ τὸς βάρους καὶ τέλους, σὺν πασῶν νομῶν προνομῶν αὐτοῦ, εἰσόδων τε
καὶ ἔξόδων. Διὰ / ¹² τιμὴν τὴν μέσοθεν αὐτῶν συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, ἵτοι
δηνερικῶς / ¹³ ὑπέρπυρα ιγ', ἥγοῦν δεκατρία τῶν Κορυφῶν, ὅποιον τὰ ἔλαβεν ἡ
ἄνωθεν Ἐλένη / ¹⁴ κατ' ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ προειρημένου νομικοῦ καὶ τῶν κάτωθεν
μαρτύρων / ¹⁵ καὶ διὰ τοῦτο ἔδωσεν πρὸς αὐτὸν παντοίαν ἄδειαν καὶ γενικὴν
ἐλευθερίαν τοῦ / ¹⁶ ποιεῖν εἰς αὐτὰ ὡς θέλει καὶ βούλεται αὐτὸς καὶ οἱ αὐτοῦ κλη-
ρονόμοι καὶ διαδόχοι, / ¹⁷ πωλεῖν, δωρεῖσθαι, ὑπεσχέθη καὶ τοῦ διαυθεντίζειν αὐτὰ
ἀπὸ παντὸς ἀνθρωπίνου / ¹⁸ σώματος. Εἰς νομὴν ἔθεσεν αὐτὸν διὰ κονδυλίου καὶ
τὰ ἔξης. Υπὸ μαρτυρίας / ¹⁹ παπὰ κύρο Φιλίππου Ἐριχιώτη καὶ κύρο Σταματ(ίου)
Σπαθᾶ. ζιγ'. Ἀρχὴ τοῦ νέου / ²⁰ ἔτους.

* Στο ἀνω περιθώριο του φύλλου (δεξιά) υπάρχει η σημείωση: «κουβαρας».

